Od Ebu Bekree Nufej’a b. el-Harisa prenosi se da je Poslanik, sallalallahu alejhi ve sellem, kazao: „Vrijeme se zaokružilo (teče) kao onog dana kada je Allah stvorio nebesa i Zemlju. Godina se sastoji od dvanaest mjeseci, od kojih su četiri sveta; tri su jedan iza drugog: zulkade, zulhidže i muharem, a četvrti je redžep, koji dolazi između džumadel-uhraa i šabana. Koji je ovo mjesec?” “Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju”, rekoše. Kaže Ebu Bekra: “Zašutio je tako da smo pomislili kako će ga nazvati drugim imenom, a onda je rekao: 'Zar ovo nije zul-hidže?' 'Dakako', rekosmo. 'Koje je ovo mjesto (grad)?', upitao je. 'Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju', rekosmo. Zašutio je tako da smo pomislili kako će ga nazvati drugim imenom, a onda rekao: ‘Zar ovo nije poznato mjesto Meka?' 'Dakako', rekosmo. 'Koji je ovo dan?', upitao je. 'Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju', rekosmo. Zašutio je tako da smo pomislili kako će ga nazvati drugim imenom, a onda rekao: 'Zar ovo nije dan klanja kurbana?' 'Dakako', rekosmo. On tada reče: 'Doista su vaši životi i imeci i vaša čast vama zabranjeni (sveti), kao što vam je zabranjen (svet) ovaj vaš dan, u ovom vašem mjestu, u ovom vašem mjesecu. Srest ćete svoga Gospodara, pa će vas pitati o vašim djelima.

Nemojte se poslije mene vratiti u nevjerstvo ubijajući jedni druge. Neka prisutni saopći odsutnome, možda će neko kome se ovo saopći biti razboritiji i bolje to shvatiti od onoga koji to čuje.' Zatim je kazao: 'Jesam li saopćio, jesam li saopćio?!' Kazali smo: 'Svakako.' A on reče: 'Allahu, budi svjedok ovome.'“

Od Ebu Bekree Nufej’a b. el-Harisa prenosi se da je Poslanik, sallalallahu alejhi ve sellem, kazao: „Vrijeme se zaokružilo (teče) kao onog dana kada je Allah stvorio nebesa i Zemlju. Godina se sastoji od dvanaest mjeseci, od kojih su četiri sveta; tri su jedan iza drugog: zulkade, zulhidže i muharem, a četvrti je redžep, koji dolazi između džumadel-uhraa i šabana. Koji je ovo mjesec?” “Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju”, rekoše. Kaže Ebu Bekra: “Zašutio je tako da smo pomislili kako će ga nazvati drugim imenom, a onda je rekao: 'Zar ovo nije zul-hidže?' 'Dakako', rekosmo. 'Koje je ovo mjesto (grad)?', upitao je. 'Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju', rekosmo. Zašutio je tako da smo pomislili kako će ga nazvati drugim imenom, a onda rekao: ‘Zar ovo nije poznato mjesto Meka?' 'Dakako', rekosmo. 'Koji je ovo dan?', upitao je. 'Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju', rekosmo. Zašutio je tako da smo pomislili kako će ga nazvati drugim imenom, a onda rekao: 'Zar ovo nije dan klanja kurbana?' 'Dakako', rekosmo. On tada reče: 'Doista su vaši životi i imeci i vaša čast vama zabranjeni (sveti), kao što vam je zabranjen (svet) ovaj vaš dan, u ovom vašem mjestu, u ovom vašem mjesecu. Srest ćete svoga Gospodara, pa će vas pitati o vašim djelima. Nemojte se poslije mene vratiti u nevjerstvo ubijajući jedni druge. Neka prisutni saopći odsutnome, možda će neko kome se ovo saopći biti razboritiji i bolje to shvatiti od onoga koji to čuje.' Zatim je kazao: 'Jesam li saopćio, jesam li saopćio?!' Kazali smo: 'Svakako.' A on reče: 'Allahu, budi svjedok ovome.'“

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obratio se ljudima na Oproštajnom hadžu prvi dan Bajrama, te im je saopćio da se dogodilo da se premještanje svetih mjeseci podudarilo sa onim što je Allah propisao u vezi sa svetim mjesecima, jer su mušrici u predislamskom periodu premještali svete mjesece u period kada nisu sveti mjeseci, i obrnuto. Potom je Poslanik pojasnio da je broj mjeseci dvanaest: muharem, safer, rebiul-evel, rebius-sani, džumadel-ula, džumadel-uhra, redžep, šaban, ramazan, ševal, zulkade i zulhidže. To je dvanaest mjeseci, koje je Allah odredio od vremena stvaranja nebesa i Zemlje. Poslanik je pojasnio da među ovih dvanaest imaju i četiri sveta mjeseca, od kojih su tri jedan iza drugog, a jedan je izdvojen. Jedan iza drugog su: zulkade, zulhidže i muharem. Njih je Allah učinio svetim mjesecima kako se u njima ne bi ratovalo dok ljudi u njima posjećuju Kabu, što je vid Allahove mudrosti. Zatim je Poslanik naveo i četvrti mjesec - redžep, koji se nalazi između džumadel-uhraa i šabana. U predislamskom periodu u tom mjesecu obavljali su umru, dok su ostala tri obavljali hadž, tako da je postao svet, i u njemu je zabranjeno ratovanje kao i u ostalim trima. Potom ih je Poslanik upitao o kojem mjesecu se radi, u kojem mjestu se nalaze.

To ih je upitao kako bi privukao njihovu pažnju, jer je stvar o kojoj je govorio bila izuzetno važna. Upitao ih je o kojem mjesecu se radi, pa su kazali da Allah i Poslanik najbolje znaju. Nisu smatrali da ih Poslanik pita o mjesecu, a poznato je da se radi o zulhidžetu, ali zbog lijepog bontona nisu odgovorili nego su kazali da Allah i Poslanik najbolje znaju. Zatim je malo zašutio, jer to je način da se privuče pažnja. Poslanik je šutio da su pomislili da će ga nazvati nekim drugim imenom. Zatim je kazao: „Zar nije zulhidže?“ Oni su kazali: „Jest.“ Zatim je upitao o kojem mjestu se nalaze, pa su oni opet kazali da Allah i Poslanik najbolje znaju, iako su znali da se radi o Meki; nisu iz poštivanja prema Poslaniku kazali da je to poznato, nego su kazali da Allah i Poslanik najbolje znaju. Potom je on ušutio da su pomislili da će ga nazvati nekim drugim imenom. Zatim je rekao: „Zar ovo nije Meka?“ Oni su kazali: „Jeste.“ Potom je pitao o kojem se danu radi, a oni su ponovo kazali da Allah i Poslanik najbolje znaju. On je upitao: „Zar ovo nije dan klanja kurbana?“ Rekli su: „Jeste“, a oni su već znali da su Meka, zulhidže i dan klanja kurbana sveti. Tada je Poslanik kazao: „Doista su vaši životi i imeci i vaša čast vama zabranjeni (sveti), kao što vam je zabranjen (svet) ovaj vaš dan, u ovom vašem mjestu, u ovom vašem mjesecu. “Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, potvrdio je svetost života, imetaka, i časti. "Život" obuhvata sve što je vezano za njega, pod "imetkom" se misli i na velike i na male količine, a "čast" obuhvata sustezanje od bluda, spolnog općenja sa istim spolom i potvore, a može se odnositi i na sustezanje od ogovaranja, psovanja i vrijeđanja. Dakle, ovo troje je islam zaštitio i učinio svetim. Zatim je kazao: „Nemojte se poslije mene vratiti u kufr, pa da jedni drugima vratove odsijecate. “Naime, ako bi muslimani počeli jedni druge ubijati, postali bi nevjernici zbog dozvoljavanje prolijevanja njihove krvi, a samo nevjernicima nije sveta muslimanska krv. Potom je naredio da onaj ko je prisutan dostavi ovaj govor onome ko je odsutan, jer možda će ga onaj ko je odsutan bolje shvatiti od onoga ko je bio pristuan. Ovo je Poslanikova oporuka onima koji su bili prisutni toga dana i svima onima koji čuju ovaj govor do Sudnjeg dana. Potom je upitao ashabe: "Jesam li dostavio? Jesam li dostavio?", a oni su kazali da jest. Poslanik je na to kazao: „Allahu moj, budi svjedok!“

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10104